

godbo tudi med Francijo. Za to slednjo pogodbo bi bil potreben samo podpis z obeh strani, ker je že bila sestavljena dne 24. avgusta 1931. V pogodbi bi šlo za obojestransko zavezo obeh držav, da druga druge ne bosta napadli in se bosta vzdržali vsake propagande, naperjene proti državni obliki in obstoječemu redu druge pogodbenice. Francija je vezala podpis te pogodbe na pogoj, da sklene Rusija podobni pogodbi s Poljsko in Romunijo. Sedaj je izrekla Rusija za slučaj podpisa pripravljeno, da sklene po tej omenjeni pogodbi še tudi gospodarsko, kakor so jo že predlagali Francozi leta 1927. Po tej pogodbi bi vrnil sovjeti Franciji predvojne carske dolgove v znesku 60 milijonov zlatih rubljev v 62 polletnih obrokih.

Poljsko-ruska in turška zveza. Vladar Poljske, maršal Pilsudski, snuje s polno paro zvezo: Poljska — Rusija — Turčija. Vest o tej trozvezi je upravičeno močno vznemirila Romunijo, ki je v neprestanem strahu, da jej odvzamejo lepega dne sovjeti Besarabijo.

Obsojeni voditelji zadnje ponesrečene monarhistične revolucije na Špankem. Dne 25. avgusta v noči je bila izrečena v Madridu obsodba proti voditelju sevillske vstaje, generalu Sanjurju. Sanjurjo je bil obsojen na smrt. General Garcia de la Heran je obsojen na dosmrtno ječo, polkovnik Infante na ječo od 6 do 12 let, med tem ko je bil sin generala Sanjurja Justo oproščen. Na smrt obsojenega generala niso ustrelili, ampak so ga prepeljali iz vojaških zaporov na Balearske otoke, kjer bo živel v prognanstvu.

Japonska bo zasedla končnoveljavno Mandžurijo. Japonski zunanji minister grof Ušida je izjavil v parlamentu dne 25. avgusta, da bo pripravila vlada vse potrebno za priznanje novemandžurske države ali bolj umljivo povedano: Japonska bo oznanila celemu svetu, da je končnoveljavno zasedla Mandžurijo.

Blagoslovitev orožja? Slovenski socialistični listi so izpisali iz nemških socialno-demokratskih in komunističnih časnikov laž, da je katoliška Cerkev za časa vojne blagoslovljala orožje. To laž socialistični listi kaj radi ponavljajo. Ne delajo tega iz spoštovanja pred zakramentali katoliške Cerkev, marveč samo za to, da bi Cerkev očrnil, češ, da pridiga mir, blagoslovlja pa morilno orožje. Da je vse to laž, so katoliški listi — med njimi tudi naš list — večkrat ugotovili. Svobodomislci pa lažejo naprej. Zato je urednik znanstvenega bogoslovnega lista, ki izhaja v Lincu na Gornjem Avstrijskem pod imenom »Theologische Quartalschrift«, o tej stvari v listu razpisal mednarodno razpravo. Obrnil se je na vojaške duhovnike raznih narodov, da povedo javno, kaj so oni in kaj je Cerkev po njih in po višjih cerkvenih dostojanstvenikih blagoslovljala. Vsi so odgovorili: nikdar ne morilnega orož-

ja, vedno le ljudi. Mnogi vojaško-duhovni uradi so izrazili svoje začudenje, kako se je mogla taka laž razširiti med ljudmi. Katoliška Cerkev ima v svojih obrednikih razna blagoslovila, med njimi pa ni nobenega za blagoslovitev orožja. Ako pa blagoslovlja vojake ter prosi za nje božje pomoči in božjega varstva, nastopa kot ljubeča mati, ki nežno skrbi za vse svoje otroke, posebno za tiste, ki se nahajajo v veliki nevarnosti. Tako je zopet postavljena na laž ena kleveta protivnikov Cerkev. Ti ljudje pa bodo kljub temu lagali naprej!

V Lurd je minul mesec vozila cela vrsta posebnih vlakov, ki so iz raznih krajev Francije pripeljali tjakaj romarje; meseca avgusta se je namreč vršilo v Lurd francosko narodno romanje. Več nego 18 posebnih vlakov je poleg številnih rednih privedlo romarje v sloveče Marijino svetišče. Pripeljalo se je z romarji tudi okoli 1000 bolnikov, ki jim zdravniki niso mogli pomagati, pa pričakujejo pomoči od Marije. Mnogo jih je to pomoč našlo ter so tako pomnožili število čudežnih ozdravljenj. Zdravniški urad, ki posluje v Lurd, nastopa zelo previdno. Ozdravljenja, ki se morejo smatrati kot živčna ozdravljenja, se ne jemljejo v poštev. Tudi je treba čakati celo leto od ozdravljenja, preden se isto proglasi za takšno, ki se naravnim potom ne da razložiti. Samo časovno poboljšanje ne zadostuje, ozdravljenje mora biti popolno in stalno.

400.000 romarjev v Čenstohovi. Vsak narod ima svoje narodno svetišče, kamor ljudje najrajši romajo. Tako ima Poljska svojo Čenstohovo = Marijino svetišče s slavni in črnim Marijinim kipom. Zgodovina Čenstohove je tesno združena z zgodovino Poljske, in sicer stare Poljske kot svobodne države, potem Poljske, ki je bila zasužnjena Rusom, Nemcem in Avstrijcem, naposled Poljske, ki jo je zopet osvobodila svetovna vojna. Vsled te ozke zveze, ki jo tudi proslavljajo poljski pisatelji, kakor Sienkiewicz in drugi, so cerkvene slavnosti v Čenstohovi obenem narodne in državne svečanosti. Letos se je o Veliki Gospojnici — 14. in 15. avgusta — slavila 550letnica slavne Marijine podobe čenstohovske. Pri tej priliki je bilo v Čenstohovi okoli 400.000 romarjev. Prišel je sam predsednik poljske države, da se pokloni Mariji, kraljici Poljske.

Katoličani v Španiji se ne dajo potisniti med cerkvene zidove. Najsevernejša pokrajina Španije z glavnim mestom Bilbao je že v 17. stoletju proglasila sv. Ignacija Lojolanskega, ustanovitelja Družbe Jezusove, za svojega posebnega patrona ter je njegov praznik proslavljala s posebno svečanostjo. To so hoteli španski katoličani tudi letos storiti, čeprav je prav je Družba Jezusova v Španiji odpravljena. Državna oblast je izpočetka zabranila pod najstrožjimi kaznimi vse prireditve izven cerkvenih zidov. Ta prepoved je vzbudila vihar ogorčenja med zavednimi katoličani. Tega se je framasonsko-socialistična vlada zbalala ter je morala dovoliti izven-cerkvene prireditve. Ignacijeva

proslava se je povsod vršila z največjo slovesnostjo, če tudi se niso zastopniki vlade nikjer udeležili prireditev. Zato pa so Baski = junaško ljudstvo, ki prebiva v tej pokrajini, prihiteli od vseh krajev svoje ožje domovine, da proslavijo stari narodni praznik. Baski se framasonov, liberalcev in socialistov niti najmanj ne boje, marveč pošiljajo v španski parlament samo zavedne katoliške poslance.

Slep laični apostol. Misijonarji misijonske postaje Maryknoll v Kayingu na Kitajskem so pred 3 leti sprejeli nekoga kitajskega spreobrnjenca. Ime njegovo je Vong Tsing Tsong. Ko je obiskal šolo, je popolnoma oslepel. Čeprav je še bil pogan, je vendar pogumno prenašal to nesrečo. Prosil je, naj ga sprejmejo v katehumenat = pripravo za krščanstvo. Toda kako naj se slepec uči katekizma? Misijonarji so mu prišli na pomoč. Odredili so, naj se otroci, ki obiskujejo njihovo šolo, glasno uče katekizma ter ga ponavljajo. Tako se je Tsing Tsong naučil krščanskega nauka, ker ima izvrsten spomin. Bolj se je naučil nego otroci, ki so bolj lahkomišelnih narave. Ko je prejel zakrament sv. krsta, je naprej šel v rojstno vas, da bi tudi svoje rojake pridobil za krščanstvo. Ker pa ni hotel sodelovati pri poganskem bogoslužju, so ga domačini zavrgli. Nato se je vrnil na misijonsko postajo, kjer so ga gostoljubno sprejeli. Tsing Tsong je sedaj začel redno obiskovati šolo. Ker je bil od narave obdarovan z izvrstnim spominom, je v šoli prav dobro napredoval. Ker mu je narava tudi dala dar zgovornosti, je pri poganih več dosegel nego drugi laični (posvetni) katehisti. Stanuje v sobici blizu glavnega vhoda ter ima skoro vedno kakšne poganske obiske. Redkokedaj je sam v svoji sobici, navadno sta pri njem po 2 ali še več poganov. O kitajskem novem letu je imel verska predavanja za pogane. Čeprav je kitajsko novo leto čas, v katerem imajo Kitajci največ zabav, so vendar njegova predavanja bila prav dobro obiskana. Slep laični učitelj vere ima velike uspehe, veliko Kitajcev je že pridobil za katoliško Cerkev in za krst. Slep apostol porablja tudi pogrebe za svoje apostolsko delo. Po končanem obredih raztolmači poganom, ki so se pogreba udeležili, katoliški nauk o smrti in posmrtnem življenju. Ko zavrača poganski nauk in poganske praznoverne obrede, dela to z veliko obzirnostjo, da pogane ne žali. Tako njegov vpliv na pogane dnevno narašča. Danes, ko se toliko poudarja važnost Katoliške akcije in laičnega apostolstva, more slepi kitajski laični apostol biti zgled tudi za Evropejce.

Jezuít — žrtev kuge. Zopet novo ime, ki ga vpisujemo v dolgi seznam misijonarjev, ki so umrli kot žrtve svojega poklica: p. Barreau S. J. iz apost. vikariata Fianarantsoa na Madagaskarju. Bolezen ga je napadla, ko je nesel poslednje olje nekemu bolniku v okolici. Kugi je podlegel nekaj dni pozneje. P. Barreau je misijonaril že 18 let in se odlikoval po skromnosti in izredni vztrajnosti in bil v vsej okolici znan po neizmernem zatajevanju. Njegovo

zdravje je bilo rahlo, posebno po zadnji peraciji mu je ostala znatna bolehnost, ki pa ga ni ovirala, da bi se ne bil popolnoma posvetil službi misijona, in nič ga ni moglo zadržati od njegovih misijonskih tečajev. Ko mu je zdravnik sporočil, da ima kugo in je vsaka nada, da bi se rešil, zaman, mu je junaški vernik spokorno odgovoril: »To je dobro.« Umrl je, kakor bi bil zmagal, veselo, brez besede, ki bi dala slutiti njegovo telesno bolečino.

Še dva evharistična shoda. To poletje smo imeli že celo vrsto veličastnih evharističnih shodov. Vrsta še ni zaključena. Vršila se bodeta tekom septembra še dva. Na praznik Marijinega rojstva dne 8. septembra se bode vršil evharistični shod za gornjegrajsko dekanijo v Ljubnem. Ta dan se bo vsa dekanija poklonila evharističnemu Kralju in ga bo prosila za blagoslov v teh hudih časih. V nedeljo po prazniku dne 11. septembra pa bo evharistični shod v Škalah pri Velenju za Šaleško dolino. Na shod se pripravlja vsa dekanija z veliko vnamo. Slavnostno pridigo in slovesno sv. mašo bo imel mil. g. stolni dekan dr. Vraber iz Maribora. Popoldne bode govoril mil. g. kanonik dr. Mirt. Na shodu bo govoril tudi tajnik škofijskega odbora KA g. Kolenc. Na shod se vsa dekanija pripravi s tridnevnicjo, tekom katere bodo verniki pristopili k sv. zakramentu. Živimo v hudih časih, ko nam je prav posebno treba božjega blagoslova, radi tega želimo le to, da bi se iz obeh dekanij udeležili mnogi tisoči teh evharističnih shodov in božjega Zveličarja goreče prosili za mir in božji blagoslov.

Za romarje na Goro pri Sv. Petru na Malo Gospejnico dne 8. septembra. V sredo, dne 7. septembra, ob 6. uri zvečer, slovesne večernice, nato pridiga. Na praznik: ob 5. uri sv. obhajilo, ob 6. uri peta sv. maša, nato pridiga, ob 8. in 9. uri tihe sv. maše. Ob 10. uri pozna pridiga, nato slovesna levitirana sv. maša. Med pozno službo božjo darovanje za gorsko cerkev. Popoldne ob pol treh slovesne pete litanije. V sredo po noči ostane gorska cerkev odprta za ženske, farna za moške.

Brinja gora v Zrečah. Zadnji letošnji veliki romarski shod na Brinjevi gori bo na praznik Marijinega imena v nedeljo dne 11. septembra. Na predvečer pridiga in pete litanije Matere božje. V nedeljo zjutraj ob 5. uri prva tiha sv. maša in obhajilo vernikov, ob 6. uri pridiga in peta sv. maša za romarje, ob 10. uri zopet pridiga in peta sv. maša za romarje.

Romanje pri župnijski cerkvi na Kalobju se vrši dne 10. in 11. septembra t. l. V tem času bodo v tej cerkvi vsaki dan sv. maše in prilika v tej cerkvi za spoved. Glavni shod se vrši v nedeljo dne 11. septembra, to je 17. pobinkoštno nedeljo. Častilci Marijini, pridite v obilnem številu!

Božja pot k Mariji Bistrici in izlet v Zagreb dne 10. in 11. septembra 1932. V soboto dne 10. septembra 1932 bo vozil poseben vlak iz Celja preko Grobelnega, Krapine, Zaboka k največji hrvatski Marijini božji poti, k Mariji Bistrici. Vlak bo odhajal iz Celja ob 14. uri, prihod v Marijo Bistrico ob 18. uri, kjer bode pridiga, slovesne večernice in razne pobožnosti. V nedeljo od 4. ure dalje pa do sv. maše skupno sv. obhajilo, ob 8. uri odhod iz Ma-

rije Bistrice, ob 10. uri prihod v Zagreb, kjer bo slovesen sprejem na kolodvoru Zagreb-Sava. Ob 11. uri sv. maša v slovenski cerkvi pri sv. Roku, popoldne ogled mirogoja, vele-sejma, Strossmajerjeve galerije slik, nato ob 6. uri staroslovenske večernice v glagoljaški cerkvi pri sv. Ksaveriju in molitve na grobu škofa dr. Mahničca. Ob 8. uri odhod iz Zagreba in prihod v Celje ob pol 12. uri. Vozna cena: Celje — Zlatar — Marija Bistrica — Zagreb in nazaj z legitimacijo 60 Din, katero svoto je treba naprej plačati pooblaščenim prodajalcem legitimacij. Božjepotniki iz župnij na progah: Sv. Peter — Celje, Celje — Grobelno, Grobelno — Rogatec imajo od svoje postaje polovično vožnjo ceno in kupijo celo vožnjo karto od vstopne postaje do Zlatar — Marije Bistrice. Vodja izleta bo za te božjepotnike kupil skupno karto od Marije Bistrice do Zagreba, od koder se nazaj vsi božjepotniki pe-ljejo brezplačno. Legitimacije stanejo 5 Din. Dobijo se pri župnih uradih in pooblaščenih prodajalcih, v Celju v opatijski pisarni, v upravi »Slovenca«. Za prenočišče, prehrano, službo božjo, prostor na vlaku, razgled mesta Zagreba bo poskrbel vpokojeni gimnazijski katehet Lojze Pavlič iz Celja. Romanje ima namen utrditi zveze med Hrvati in Slovenci, zlasti med delavci. Prosimo, da poskrbite, da bo udeležba obilna.

Dr. Marinič Franc, Trubarjeva 11, zopet redno ordinira od 9—11 in od 14—16. 1005

SCHICHTOV

RADION

pere sam

in preprosto
kakor **A-B-C**

RAZTOPI
Radion v mrzli
vodi

KUHAJ
v raztopini perilo
20-30 minut

IZPIRAJ
perilo najprej v gorki,
potem v mrzli vodi

in
hitrejšje

in-
belejšje

/B 9-32

Brezposelnost v starem Egiptu.

Brezposelnost so poznali ljudje že v najstarejših časih. Eni so jo čutili bolj, drugi manj, kakor zdaj. Egiptске piramide niso nič drugega, nego žalostni spomini na težke čase, ko je vladala huda brezposelnost. Še le v novejšem času so učenjaki iz napisov na piramidah spoznali, da so bile te ogromne stavbe zgrajene samo zato, da so lahko v starem Egiptu zaposlili brezposelne. Piramide so bile torej posledica bede, ne pa vzrok dobrih časov, kakor mnogi še sedaj mislijo. To je najpopolnejše prisilno delo, kakoršno so si mogli ljudje izmisliti. Takratni mogotci so imeli deloma zelo težak, deloma pa lahek položaj, ker so računali z gotovo dobo bede in pomanjkanja. Proroštvo se je glasilo, da je božja volja, pustiti Egipt 150 let v bedi in pomanjkanju.

Vladajoč faraon Chephren je takoj ukrenil vse potrebno. Najprej je rešil brezposelnost približno tako, kakor jo rešujemo sedaj mi. Brezposelne je podpiral in skrbel, da so dobili vsaj začasno zaposlitev. Ko je pa ugotovil, da je v njegovi deželi mnogo mladih, krepkih ljudi, ki gladujejo samo zato, ker ne morejo dobiti dela, je začel razmišljati o boljšem izhodu iz žalostnega po-